

maaden maa Du selv vælge, enten denne her eller den der."

Kirke- og Underviisningsministeren: Den ærede Landssthingsmand har ikke ret opfattet min Stilling i denne Sag; selve Spørgsmaalet maatte jeg, hvad Realiteten angaaer, ansee for udtømt ved de tidligere Ytringer, der ere komne til mig fra Biskopperne; jeg kjendte den Stemning, der var hos dem. Der forelaae imidlertid i forrige Sæssion et Lovforslag i det andet Thing, og under dets Behandling var jeg gaaet ind paa visse Bestemmelser, som jeg maatte fastholde. Der var ikke for mig Spørgsmaal om at træffe andre Bestemmelser, men med Hensyn til dem, hvorom der var Tale, havde jeg deels af Hensyn til Sagens Realitet, men deels ogsaa af Hensyn til de indkomne Erklæringer formaaet vedkommende Afdeling af den lovgivende Magt til at gjøre Indskrænkninger i dem, navnlig af Hensyn til Altergangen. Det var ikke uden under Indskyldelsen af disse Erklæringer, at denne Afgang til at faae Altergang blev begrændset, og der er altsaa taget det Hensyn til dem, som jeg finder rigtigt. Men nu forelaae Spørgsmaalet saaledes, at jeg kunde gaae to Veie. Enten kunde jeg oppebie, at Rigsdagen benytte sig af Initiativ, og der altsaa kom til at foreligge et Lovforslag omtrent i den Stikkelse, som det nu her forelagte, og under Forhandlingen af det vilde jeg da efter mine Udtalelser være bunden til at indstille en saadan Lov til Hans Majestæts allerhøieste Sanktion, eller ogsaa kunde jeg gaae den anden Veie, hvad jeg ligeledes udtalte under Sagens Behandling i det andet Thing, nemlig at give disse Bestemmelser ved kongelig Anordning, hvilket forekom mig at være det Rigtigste, naar jeg overveiede alle de foreliggende Forhold, og om dette Punkt var det derfor, at jeg dengang udbad mig en bestemt Erklæring af Biskopperne; tidligere havde de Vedkommende ligeledes havt Leilighed til at udtale sig om Sagens Realitet. Ingen kan naturligtviis der gaae ind i en anden Mands Samvittighed og sige, hvorledes Overveiesen burde have stillet sig for ham; det maa være tilstrækkeligt, at man har den Tillid til en Mand, at han har anstrængt sig efter hderste

Evne for at finde det Rigtige. Jeg behøver ikke at tilføie, at jeg sætter saa overordentlig megen Pris paa de dygtige, nidkjære og indsigtfulde Mænd, der staae i Spidsen for Folketkirkens Styrrelse, at det altid er med en smertelig Følelse at jeg afviger fra det, som de med saa stor Eenstemmighed have tilraadet.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af F. Nielsen til Endringsforslaget af Frølund, dets § 1:

Ordene i 8de Linie „tidligst 48 Timer forud“ forandres saaledes: „tidligst 4 og sildigst 2 Døgn forud ved skriftlig Henvendelse til Sognepræsten“.

vedtoges ved den første, paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning med 22 Stemmer mod 20 og ved et paafølgende Navneopraab, som det af nedenstaaende Riste vil sees, med 22 Stemmer mod 18.

Ja.

Boesen; Drejer; Jacobæus; Carlsen; Clausen; Hansen, C.; Jesen; Ingerslev; Klittichan; Madsvig; Nielsen, F.; Pedersen, N.; Poulsen; Simony; Strøm; v. Støden; Tang; Andræ; Beck; Bjerring; Brasch; Brock.

Nei:

Jørgensen, C.; Brodborff; Christensen; Faurichou; Foged; Frandsen; Frølund; Hansen, N.; Hansen, P.; Johannsen; Lüders; Milling; Nielsen, D.; Bloug; Skeel; Sonne; Thalbitzer; Vorgen.

Stemte ikke:

Rosenørn-Teilmann.

Fraværende efter Anmeldelse.

Petersen, S.; Berthelsen.

Fraværende.

Dahlrup; Jørgensen, F.; Kirck; Larsen (hg); Lehmann; Moltke-Hvitfeldt (hg); Westph,